नियोग्य (von पुत्र mit नि) adj. P. 7,3,68, Sch. was man Imd auftragen—, zu thun heissen darf: स्रनियोग्ये नियुक्तन राज्ञा R. 2,66,7. statt dessen स्रनियोगे R. Gorn. 2,68, 17. Nach Vop. 26,10 m. Herr, Gebieter.
— Vgl. नियोज्य.

ानेपांजन (wie eben) 1) n. a) das Anbinden (des Thieres an den Jûpa u. s. w.) Çat. Br. 3,7,2,13. Kâts. Çu. 21,1,8. 22,7,5. शाखा ं 6,10,33. — b) das womit angebunden wird, Haft AV. 7,78,1. — c) Anweisung, Auftrag: स्मर्णीया ऽस्मि भवता संप्रेषणानियाजनै: MBH. 12,13926. क्रियास् das Anstellen —, Antreiben an ein Geschäft Durgab. im ÇKDr. — 2) f. § Halfter Kâts. Çr. 6,5,26.

नियोजनीय (wie eben) adj. = नियोक्तव्य Kull. zu M. 9,64.

नियाजयितव्य (vom caus. von युज् mit नि) adj. der zu Etwas anzuhalten ist: देशत्यामेन नियोजयितव्य: (so ist zu lesen; vgl. ВЕМЕВУ) РАЙ-КАТ. 261.6.

निपाड्य (von युडा mit नि) = निपात्तं शक्यः P. 7,3,68. Vop. 26,10. 1) adj. a) zu befestigen: स्थानेश्वेव निपाद्मानि (zugleich in Bed. b) भृत्या-श्वाभर्गानि च Pańkat. I,82. — b) anzustellen, mit einem Amte zu betrauen, mit einem Auftrage zu versehen, anzuweisen Pańkat. I,82 (s. u. a). न निपाड्माश्च वः शिष्पा अनिपाग मत्ताभये MBH. 12,12358. अनुशास्यस्त्रया अत्याद्म्यश्च सुता यथा 12929. भवता तु निपाड्मा उस्मि 13,4065. 1,7139 (wo निपाड्मा: zu lesen ist). कोचिच्हात्त्वपति गत्ना निपाड्मिति मेनिरे wohl so v. a. dass man ihm die Sache anheimzustellen habe 5,6024. नान्या निपाड्मा पुष्माभिः स ना राज्ञा भविष्यति an die Spitze der Regierung zu stellen R. Gobb. 2,86,12. — c) was man Imd auftragen —, zu thun heissen darf: श्वनिपाड्मे निपाग मा निपुनित्त MBH. 1,3267. — 2) m. Diener AK. 2,10,17. H. 389. Çås. 163. Çås. CB. 161, 13. 14. BBAG. P. 4,12,28.

नियाह्य (von पुध् mit नि) m. 1) Faustkämpfer ÇKDs. Wils. - 2) Hahn Rågan. im CKDs.

निपाधक (wie eben) m. Faustkämpfer MBH. 1,6940. 4,34.36.

निर्श (निस् + श्रंश) adj. keinen Rest habend; davon nom. abstr. ेल n. Scalas. 1,58.

निरंशु (निस् + श्रंशु) adj. strahlenlos: निरंशुरिव धर्माशुरुत्तर्धानिमता न्नेतत् MBs. 1, 1780.

निर्त (निस् + श्रदा) adj. keine Breite habend; subst. Aequator Sünjas. 12,72. ेट्रेश Aequatorial-Gegend 43.

निर्त्तिन् nom. ag. von रत्त् mit नि gaņa प्रकादि zu P. 3,1,134. निर्म्मि (निस् + श्रमि) adj. kein eigenes Feuer habend MBu. 7,8284. Kull. zu M. 3,282. ेन dass. Маријам. 62.

निर्घ (निस् + श्रघ) adj. f. श्रा tadellos: श्रीराग्यशाला Râéa-Tar. 3,

निरङ्क्ष (निस् + শ্বङ्कुष) adj. für den kein Leithaken besteht, der keine Fesseln kennt, vollkommen frei H. 1467. निरङ्कुष হ্ব दिप: Выйс. Р. 4,14,5. विक्रपार्थ हि यो किंस्पाद्यत्तपेद्या निरङ्कुष: МВн. 13,3608. 14, 2837. R. 3,37,2. 5,89,33. Внавта, 3,34. Git. 7,40. Выйс. Р. 1,17,15. 3, 18,24. मनस् 5,11,4. कवप: Sidde K. zu P. 3,2,138. स्वातस्त्र्येण निर्ङ्कुष विक्र्णम् Внавта, 3,92. निरङ्कुषं (adv.) वेष्टमाना: Råéa-Тая. 4,684. निरङ्क (निस् + श्रङ्क) adj. keine Hülfsmittel habend, ganz allein auf

sich beschränkt Hir. 72,9.

निर्ङ्ग लैं (निस् + श्रङ्गु लि) adj. P. 5,4 , 86. = निर्गतमङ्गु लिभ्य: Siddel K. निर्ज s. सु॰.

निर्जिन (निम् + श्रजिन) adj. mit keinem Fell bekleidet gaņa निरूद-कादि zu P. 6,2,184.

নিংত্কন (von তেক্ = লত্ক mitনি)n. Marke in der Messschnur Schol. zu Kats. Ça. 7,1,24. 8,3,11.

지정기 (기대 + 최정기) 1) adj. f. 최 ohne Schminke, ohne Falsch, lauter Munp. Up. 3,1,3. Çvetâçv. Up. 6,19. MBH. 13,1101. BBAG. P. 1, 5,12. 6,17,22. Adhjātmar. in Verz. d. Oxf. H. 29,a,39. Vâju-P. ebend. 49,b,20. Bālab. 22. Açorâvad. 3. Unter den Beinamen von Çiva Çıv. f. 최 unter den Beinamen der Durgå H. ç. 57. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Hariv. 14850. Viell. N. pr. eines Mannes in Verz. d. B. H. 196,9. — 3) f. 刻 Vollmondstag Çabdam. im ÇKDR.

निर्ति (von रम् mit नि) f. Wohlgefallen an, das Hängen an: ऋधर्म प्रक्षित Bru. 8, 14.

निर्तिशय (निस्+म्रति) adj. worüber nichtsmehr yeht, was das höchste Maass erreicht hat: निर्तिशयार्कगुण Hariv. 8198. गरिमन् Ранкат. 1,36. सुल Вийс. Р. 5,16,26. Jogas. 1,25. Çamk. zu Bah. År. Up. S. 192. 196. 314. bei Wind. Sancara 112. Daçak. in Benf. Chr. 182,21. Kull. zu M. 1,5. Davon nom. abstr. ्ल n. Çamk. zu Kathop. 3, 15.

निर्त्यय (निम् + मृत्यय) adj. f. म्रा gefahrlos, sicher, wo Alles yut von Statten geht; dem Misslingen nicht unterworfen, vollkommen gelingend, unfehlbar: ंस्थानाध्यासन Schol. zu Kap. 1,2. Schol. in Wilson's Samebak. S. 11. ज्ञापुरी Prab. 25, 11. स्थित: पथि निर्त्यय R. 4,28, 13. जुरू कार्य निर्त्ययम् R. Schl. 2,22,4. समारम्भ Ragh. 17,53. Sucr. 1, 233, 20. 241, 17. 353, 14. Ragh-Tar. 5, 111.

निर्धिष्ठान (निस् + श्रधि °) adj. keinen sesten Standort habend MBu. 14,482. R. 5,82, 12.

निर्धं (निस् + श्रधन्) adj. viell. vom Wege abyekommen P. 5,4,85, Sch.
1. निर्नुक्रीश(निस्+श्रन्क्रीश)m. Unbarmherzigkeit: प्रता R. 4,19,21.

निर्नुग (निस् + श्रनुग) adj. kein Gefolge habend Raéa-Tan. 5, 480.

निर्नुयङ् (निस् + श्रृन्) adj. kein Wohlwollen zeigend, kein Mitleid habend Buag. P. 4, 26, 5. 5, 12, 7.

निर्नुनासिक (निस् + म्रनु ) adj. mit keinem Nasalzeichen (=) versehen Vop. 2,28.

निर्नुमान (निम् + श्रनु ) adj. nicht an Folgerungen sich bindend Tattvas. 10. 33.

निर्नुरोध (निम् + श्रनु °) adj. f. श्रा ungefällig, unfreundlich, nicht liebenswürdig Amar. 87.

নিং না (নিম্ + ঘনাং) adj. f. ঘা 1) durch keinen Zwischenraum yetrennt, dicht anstossend, dicht (AK. 3,2,15. 3,4,18,113. H. 1446. Halis. 4,32), nirgends unterbrochen, keinen freien Platz durbietend; ununter-